Gent bij Nacht, 12 december 2026

Onze Gent bij Nacht start vanuit de Odisee Technologiecampus, Gebroeders de Smetstraat 1 te Gent. Er is keuze tussen 6, 9 en 12 km.

We starten onze wandeltocht langs het **Rabot**. De naam Rabot komt van het Franse rabattre, wat 'temperen, terugdringen' betekent. Dat is wat het Rabot ook effectief heeft gedaan. Het was een keersluis op de Lieve, het middeleeuwse kanaal tussen Gent en Damme (nabij Brugge). De drie torens op de sluis dienden ter verdediging van de stad. Na het Rabot komen we op keizerlijke grond terecht … we naderen het Prinsenhof.

Het Prinsenhof was een reusachtig kasteel (13de eeuw). Het telde meer dan 300 kamers, had een lusthof, vijvers en een dierentuin. Nu rest enkel de noordelijke toegangspoort (de Donkere Poort) van dit majestueuze kasteel. In het Prinsenhof werd keizer Karel in 1500 geboren. Niet toevallig zien jullie rechts voor de poort het standbeeld van de **Gentse stroppendrager:** de bijnaam die wij Gentenaars aan keizer Karel te danken hebben. Als je de poort uitkomt, zie je links het standbeeld van keizer Karel V.

We steken vervolgens opnieuw de Lieve over via de **Brug der Keizerlijke Geneugten**. De brug werd gebouwd in 2000, het Keizer Karel-jaar. De beelden erop zijn van Walter De Buck (1934-2014), Gents beeldhouwer en kleinkunstenaar en verwijzen naar legendes over het leven van Karel V.

Op het terrein van de **oude brandweerkazerne** in de Academiestraat ligt nu een nieuwe woonwijk. Na meer dan 100 jaar verhuisde de brandweer in 2007. De oude toegangspoorten voor de brandweerwagens en de ijzeren toren om de brandslangen te drogen zijn wel bewaard gebleven.

Voor we het Patershol binnenwandelen, komen we iets verderop aan onze rechterkant vier slapende graffitikonijnen tegen. Ze zijn van de hand van de anonieme Gentse graffitikunstenaar **ROA**.

Het **Patershol** is een van de oudste wijken van Gent en heeft zijn gesloten stratenpatroon uit de middeleeuwen bewaard. Rond 1900 werd het Patershol met zijn oude, smalle straatjes geleidelijk een achtergestelde buurt, een getto. Tot in de jaren zeventig bleef die toestand bestaan, waarna de wijk dankzij haar historische uitstraling weer in trek raakte. Vandaag de dag is de wijk vooral bekend om zijn vele gezellige en goede restaurants.

We naderen de **Vrijdagsmarkt**. Daar gaan de afstanden opnieuw uit elkaar. In het midden prijkt het standbeeld van **Jacob van Artevelde**, een middeleeuwse staatsman en lakenhandelaar. Tijdens de Honderdjarige Oorlog tussen Frankrijk en Engeland zorgde Jacob ervoor dat er opnieuw handel gedreven kon worden met Engeland. Deze handel in Engelse wol was noodzakelijk om in Gent en andere Vlaamse steden laken te kunnen blijven maken.

De 12 km neemt hier afscheid en trekt verder richting Baudelopark en de **Sint-Machariuswijk**. De wijk is genoemd naar de heilige Macharius van Antiochië, die na een pelgrimstocht zijn laatste dagen in de Sint-Baafsabdij doorbracht. De Leie stroomt ter hoogte van Sint-Macharius in de Schelde. Op het punt van de samenvloeiing ligt Portus Ganda. De naam Portus Ganda is afgeleid van portus, Latijn voor 'haven', en ganda, een oud Keltisch woord voor 'samenvloeiing'.

De 6 km gaat via **Zandberg** naar de rustpost aan de Reep. Zandberg is het hoogste gedeelte van het Gentse portus (13,84 meter boven de zeespiegel) en heeft de vorm van een pleintje dat uitkijkt op de Hoogpoort. In het midden van het plein staat een waterpomp uit de 19de eeuw met een keizerlijke adelaar. Dit is de enige openbare sculpturale versiering die herinnert aan de napoleontische tijd in Gent.

Na de rustpost gaan de 9 en de 12 km richting **Gent-Zuid** naar het Klein Begijnhof in de Lange Violettestraat. De benaming "Zuid" komt van de plaats waar ooit het eerste treinstation van Gent gevestigd was: het Zuidstation. Dit station werd in 1837 ingehuldigd, tegelijk met de spoorlijn Gent-Mechelen. Het station droeg later zijn functie over aan Gent-Sint-Pieters en sloot in 1928 definitief. Het stationsgebouw werd in 1930-1931 afgebroken.

Het Klein Begijnhof, **Onze-Lieve-Vrouw Ter Hoyen**, is het best bewaarde begijnhof van vóór de Franse Revolutie. Het dateert uit 1235 en werd opgericht door gravin Johanna van Constantinopel. Unesco erkende ook het Klein Begijnhof als werelderfgoed.

Wat nu volgt, zijn de **Gentse Winterfeesten:** een aaneenschakeling van kerstkraampjes, kermisattracties in kerstsfeer en een overdekte ijspiste. Voor we daar zijn, lopen we nog langs het Belfort en de Lakenhalle, aan onze rechterkant.

Het **Belfort** weerspiegelt de macht van de stad in de middeleeuwen. De draak boven op de toren moet de stad en haar inwoners beschermen tegen onheil. De huidige draak is van 1980. Zijn voorgangers staan tentoongesteld in het Belfort.

De **Lakenhalle** aan de voet van de Belforttoren getuigt van het roemrijke verleden van de lakenindustrie in Gent. Naast het graan maakte het laken Gent tot wat het nu is. In de zolderverdieping traint de Sint-Michielsgilde, een schermclub, nog wekelijks. Als schermersgilde is ze ook de oudste gilde van Gent.

Aan de achterzijde van de Lakenhalle zie je bovenaan een groot bas-reliëf van een man die zuigt aan de borst van een vrouw. Dat is de **Mammelocker**. De legende gaat terug tot de tijd dat dit gebouw nog de stadsgevangenis was. Een misdadiger werd veroordeeld tot de hongerdood. Zolang hij op zijn dood wachtte, bezocht zijn dochter, die net bevallen was, hem elke dag. Toen de man na weken zonder eten toch verdikte, begonnen de bewakers zich vragen te stellen. Ze hielden de dochter in de gaten. Tot hun grote verbazing zagen ze dat de man bij elk bezoek moedermelk van zijn dochter kreeg. Ze vonden dit zo'n mooi gebaar dat de man gratie kreeg en de gevangenis mocht verlaten.

De **Stadshal** en de **Sint-Niklaaskerk** komen vervolgens aan de beurt. De Sint-Niklaaskerk vertelt het verhaal van Gent door de eeuwen heen. Ze werd opgericht in de 13de eeuw en was de kerk van de kooplieden. Uniek is de zogeheten vieringtoren, die niet boven de ingang maar boven de kruising van middenschip en dwarsbeuk staat. Hij fungeert als een soort natuurlijke lantaarn, omdat het licht via de toren de dwarsbeuk binnenvalt.

We wandelen rond de **Sint-Michielskerk**. Al in 1105 stond op dezelfde plaats aan de Leie een kapel, opgericht door de Sint-Baafsabdij. Deze abdij wedijverde toen met de Sint-Pietersabdij, de andere Gentse abdij die in het stadscentrum de toenmalige Sint-Janskerk (nu Sint-Baafskathedraal) en de Sint-Niklaaskerk had laten optrekken. De bouw van de huidige kerk in laatgotische stijl begon in 1440 en was pas in 1825 af.

We wandelen verder naar de **Koren- en Graslei,** waar vroeger de haven van Gent lag. Elke toerist die Gent bezoekt heeft minstens op een van de twee kaaien gestaan. We lopen achtereenvolgens langs het Achterhuis "De Wapens van Zeeland", het Gildehuis Den Enghel, het Romaanse stapelhuis "Spijker", het Tolhuisje, het Cooremetershuys en het Gildehuis der Vrije Schippers. Het huis van de Vrije Schippers is momenteel het havenhuis van North Sea Port. Staat de deur open, ga gerust even binnen kijken. Het loont zeker de moeite.

Na het oude havengebied stappen we rustig door naar een van de plekken in Gent die het meest tot de verbeelding spreken: het **Gravensteen**. De eerste burcht werd in de 9de eeuw gebouwd door graaf Boudewijn I als bescherming tegen de Noormannen. De grote toren (donjon) dateert van de 11de eeuw. Het slot kreeg achtereenvolgens volgende bestemmingen: zetel van de Raad van Vlaanderen, gevangenis en katoenspinnerij. Na een lange lijdensweg werd het zwaar toegetakelde kasteel in 1894 gerestaureerd. Het werd deels een fantasierijke restauratie, waarbij authenticiteit en historische getrouwheid niet altijd voorrang kregen. Toch werd het een indrukwekkend geheel. Vandaag is het het drukstbezochte monument van Gent, en ook de bezoekers van de Wereldtentoonstelling van 1913 waren er al weg van.

Als laatste hoogtepunt van deze tocht stoppen we aan het **Oud Begijnhof Sint-Elisabeth**. In 1242 stichtte gravin Johanna van Constantinopel dit begijnhof. Het begijnhof groeide uit tot een begijnhofstad met de kerk, het huis van de grootjuffer, de infirmerie, de infirmeriekapel, 18 conventen en 103 begijnenhuizen, de bleekweide en de boomgaard. Op 29 september 1874 verhuisden de begijnen naar hun nieuwe begijnhof in Sint-Amandsberg.

Ten slotte komen we terug aan waar alles vandaag begon: de startzaal. Hiermee zit Gent bij Nacht 2026 erop. Ik hoop dat jullie ervan hebben genoten en verwelkom jullie graag op een volgende organisatie van Florastappers Gent vzw.

Jullie parcoursmeester van dienst,

Bram Devlieger